L A P O R J E

29.VII.2018 α Ω 31. ted.

Župnija Laporje 02/8025-417, zupnija.laporje@siol.net
Spletna stran: http://zupnija.laporje.si
GSM: 041/849 571

JULIJ – MALI SRPAN, AVGUST – VELIKI SRPAN

29.=17.**NED.=** MARTA ***7-Za farane,*** *za še nerojene otroke, Franc Meglič, 10.-Elizabeta Fregl,, Gabrijela Ker r.Motaln Amalija Španring,* ROMANJE: .FR.DRUŽ. na Polenšak ob13.uri Jožica 040708190, Zlatko 070834816

30. PON= PETER KRIZOLOG ***8.-*** *po n. Brezmadežne*,

31.*TOR=IGNACIJ LOJOLSKI* ***8.-****po namenu*

1.SRE= ALFONS LIGVORIJ,TOMAŽ ***8.-****po namenu*

2.ČET= EVZEBIJ **PORCIJUNKULA** ***8.-****po namenu*

3. PET=**LIDIJA,GAMALIJEL.** **18.-za d. POKLICE,**

4- SOB=**JANEZ VIANEJ**

11.-*za blag v zakonu Matej Filipič-Mateja Tomazin*

16.- *za blag v zakonu Bevc Anton in Ajdnik Lea*

5-18 .**NED=**MARIJA SNEŽNA(NIVES) ***7-Za farane,*** *Franc, Julijana Rak,Franc Erker*

10.-*Ljudmila Šela 8.dan, Matilda Korošec, Ivan Košič, Bojan Sinič*

ROMANJE 25.VIII. sob, NA BREZJE IZ LAPORJA OB 6.URI. 25 s kosilom

kjer sta dva ali več namenov,po tem namenu

mašujejo tudi Minoriti na Ptuju - PATER KOS MILAN 041260724 in v Laporju v dneh skozi teden

Dragi naši PREDNIKI! Hvala vam za naša življenja, za vse kaj ste nam zapustili… POČIVAJTE V MIRU okoli tega KAMNA IN SVETIŠČA dela vaših rok. Hvala vam

za vse, posebej za življenje!

S kakšno skrbjo in pobožnostjo so postavili tudi ta znamenja – kipe svetnikov in kaj so jim pomenili, POGLEJMO:

SVETI FRANČIŠEK ASIŠKI

OBNAVLJANJE JE MATI NOVIH SPOZNANJ.

***SVETI FRANČIŠEK ASIŠKI*(1182-1226)**

sin bogatega trgovca v Asiziju v Italiji, je izbral pot uboštva, da bi bil Bogu všeč. Je začetnik reda frančiškanov, minoritov, kapucinov ter duhovni oče drugih redov ženskih npr. klaris in moških. Umrl je 3. oktobra 1226. Ni imel namena ustanoviti reda. Za može, ki so se začeli zbirati okoli njega in ga posnemati v življenju po evangelijskih nasvetov: pokorščina,siromaštvo, čistost je rekel: »BOG MI JE DAL BRATE.« Isto bi veljalo tudi za dekleta in žene Klaro, njeno sestro Nežo in druge, ko so najprej pod okriljem Dominikank potem samostojno ustanovile red Klaris:

»BOG MI JE DAL SESTRE.«

Tudi poročeni: »kaj pa mi, smo izključeni iz reda posvečenih?! »NIKAKOR! Vsi smo poklicani živeti v duhu evangelija, evangelijskih nasvetov: POKORŠČINE, ČISTOSTI, SIROMAŠTVA;

VSAK V SVOJEM STALEŽU.«

TRETJI RED so redovniki, pripadniki Frančiškovega reda, pripadajo Cerkvi.

Pripadajo Cerkvi in tako jih tisti čas razni plemiči, ki so bili zemljiški gospodje, kmetje pa so bili tlačani in lastnina teh plemičev, niso mogli več zlouporabiti.

Plemiči so pogosto netili vojne s sosednjimi mesti in kraji, a za vojake so enostavno uporabili svoje tlačane. Tistih pa, ki so bili redovniki in so tako pripadali Cerkvi niso smeli uporabiti za vojake (beri-za pretepe s sosedi).

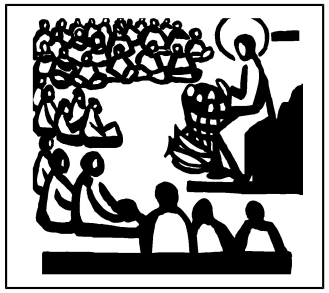

Jezus je dejal:
»**Posedite ljudi**.« Bilo pa je
na tistem kraju veliko trave.
Posedlo je torej
kakih pet tisoč mož.
Tedaj je Jezus vzel hlebe,
se zahvalil in jih
razdelil med sedeče.
Prav tako je razdelil tudi ribe,
kolikor so hoteli.
Ko so se najedli,
je rekel svojim učencem:
**»Poberite koščke, ki so ostali,
da se kaj ne izgubi.«**
Pobrali so jih torej in napolnili
dvanajst košar s koščki,
ki so od petih
ječmenovih hlebov ostali tistim,
ki so jedli.

DRUŽINA, KI SKUPAJ MOLI, SKUPAJ TUDI OSTANE.

2.KNJIGA KRALJEV ELEZEJ PREROK

4,Pomnožitev kruha

42 Neki mož je prišel v Báal Šalíš in **Božjemu možu (ELIZEJU)** prinesel v vreči kruh iz prvega žita: dvajset ječmenovih hlebov, in svežega klasja. On pa je rekel: **»Daj ljudem, da bodo jedli!«**

43 Njegov sluga pa je rekel: **»Kako naj to postavim pred sto mož?«** Tedaj je rekel: **»Daj ljudem, da bodo jedli! Kajti tako govori GOSPOD: Jedli bodo in bo še ostalo.«**

44 Dal je jed prednje; jedli so in še pustili po GOSPODOVI besedi.

Opomin k edinosti

PAVEL EFEŽANOM 4, 1 Zato vas jaz, jetnik v Gospodu, opominjam, da živite vredno klica, s katerim ste bili poklicani,

2 v vsej ponižnosti, krotkosti in potrpežljivosti. V ljubezni prenašajte drug drugega.

3 Prizadevajte si, da ohranite edinost Duha z vezjo miru:
4 eno telo in en Duh, kakor ste tudi bili poklicani v enem upanju svojega poklica.
eno telo in en Duh: eno mistično Kristusovo telo, Cerkev, in en Sveti Duh, ki to telo prešinja in poživlja.
5 En Gospod, ena vera, en krst:
6 en Bog in Oče vseh, nad vsemi in po vseh in v vseh.
nad vsemi in po vseh in v vseh: zaimek vse lahko v gr. označuje vse ljudi ali pa vse stvarstvo.
7 Vsakomur izmed nas pa je bila dana milost po meri Kristusovega daru.

Jezus nahrani pet tisoč mož(Jn 6,10–13)

JANEZ 6 1 Potem se je Jezus prepeljal na drugo stran Galilejskega, to je Tiberijskega jezera.
2 Za njim je šla velika množica, ker je videla znamenja, ki jih je delal na bolnikih.
3 On pa se je povzpel na goro in tam sedel s svojimi učenci.
4 Blizu je bila pasha, judovski praznik.
5 Ko je Jezus tedaj povzdignil oči in videl, da prihaja k njemu velika množica, je rekel Filipu:
»**Kje naj kupimo kruha, da bodo tile jedli?«**
6 To pa je rekel, ker ga je preizkušal; sam je namreč vedel, kaj bo storil.
7 Filip mu je odgovoril: »**Za dvesto denarijev kruha jim ne bi bilo dosti, da bi vsak dobil vsaj majhen kos.«**
8 Eden izmed njegovih učencev, Andrej, brat Simona Petra, mu je rekel: [
9 »**Tukaj je deček, ki ima pet ječmenovih hlebov in dve ribi, a kaj je to za toliko ljudi?«**
10 Jezus je dejal: **»Posedite ljudi.«** Bilo pa je na tistem kraju veliko trave. Posedlo je torej kakih pet tisoč mož.
11 **Tedaj je Jezus vzel hlebe, se zahvalil in jih razdelil med sedeče. Prav tako je razdelil tudi ribe, kolikor so hoteli.**
se zahvalil namreč Bogu; Janezovo besedje odraža zakramentalno razumevanje pomnožitve kruha: pomnožitev je predpodoba evharistije. -
12 Ko so se najedli, je rekel svojim učencem:
»Poberite koščke, ki so ostali, da se kaj ne izgubi.«
13 Pobrali so jih torej in napolnili dvanajst košar s koščki, ki so od petih ječmenovih hlebov ostali tistim, ki so jedli.
14 Ko so ljudje videli, da je storil znamenje, so govorili: **»Ta je resnično prerok, ki mora priti na svet.«**
15 Ker je Jezus spoznal, da nameravajo priti in ga s silo odvesti, da bi ga postavili za kralja, se je spet sam umaknil na goro.
s silo odvesti db. ugrabiti.

Jn 6,1–15
NIČESAR NIMAMO PRAVICE ZAVREČI

V našem času, ko je toliko razmetavanja in preobjedenosti, težko razumemo Jezusovo besedo, ki jo je rekel učencem, potem ko je pomnožil kruh in nahranil več tisoč ljudi. **»Poberite kosce, da se kaj ne izgubi.«** Kaj vse danes zmečemo proč – pa hajdi v trgovino po novo! Zato imajo domala po vseh slovenskih občinah težave z odlagališči odpadkov. »Poberite kosce,« pravi Jezus, »da se kaj ne izgubi.« Ničesar nimamo pravice vreči proč, kar bi še utegnilo koristiti potrebnemu. ***Kar nam preostaja, ni naše, ampak dolgujemo tistemu, ki mu primanjkuje.***

Ob tem lahko razmišljamo o našem odnosu do gmotnih dobrin nasploh. ***Zahodna porabniška družba se mora vprašati, s kakšno pravico si prilašča največji kos zemeljskih dobrin, energije, neobnovljivih virov, ki so last vsega človeštva.***

Po: B. Dolenc, Ozare, TV – Slovenija 1997

»Lojze, počakaj. Samo da preverim, če ima tehtnica garancijo, nato pa lahko stopiš.«

PES IN ZAJCA – Črn psiček podi dva zajca po travniku ob gozdu. Ko je ves zadihan in še komaj zmore, prosi nekega belega psička, ki gre mimo, naj ga zamenja. Tedaj se eden od zajcev ozre nazaj in zakliče drugemu: »Pazi, zdaj pa gre zares, pes je slekel pulover!«